

Svar (8/1 03)

Økonomi- og erhvervsministeren (Bendt Bendtsen):

Der henvises til min besvarelse af spørgsmål S 1161.

Spm. nr. S 1163

Til økonomi- og erhvervsministeren (17/12 02) af:

Line Barfod (EL):

»Vil ministeren i forbindelse med DIS-lovens § 10, stk. 2, bekræfte, at overenskomster indgået mellem danske faglige organisationer og en arbejdsgiver eller dennes organisation normalt ikke er bundet til bestemte personer, men dækker alle, der arbejder inden for det område, overenskomsten dækker?«

Svar (8/1 03)

Økonomi- og erhvervsministeren (Bendt Bendtsen):

Beskæftigelsesministeriet har oplyst, at som hovedregel vil en overenskomst indgået mellem danske faglige organisationer og en arbejdsgiver ikke være begrænset til bestemte personer. En overenskomsts anvendelsesområde vil typisk være afgrænset i forhold til et fagligt område, hvor overenskomsten finder anvendelse i forhold til alle ansatte, som udfører arbejde inden for det pågældende faglige område på virksomheden.

Der er imidlertid også overenskomster, som kun finder anvendelse i forhold til bestemte personer. Dette er fx tilfældet med de såkaldte medlemsoverenskomster, som kun gælder for medlemmer af den pågældende organisation, eller virksomheder med konkurrerende overenskomster, som dækker det samme arbejdsområde på virksomheden.

Spm. nr. S 1164

Til økonomi- og erhvervsministeren (17/12 02) af:

Line Barfod (EL):

»Vil ministeren redegøre for, om bestemmelsen i DIS lovens § 10, stk. 2 er i overensstemmelse med internationale konventioner vedrørende arbejdsmarkedsforhold?«

Svar (8/1 03)

Økonomi- og erhvervsministeren (Bendt Bendtsen):

Spørgsmålet om DIS lovens overenskomstbestemmelse har flere gange været taget op i Folketinget.

Efter lovens vedtagelse har Folketinget også modtaget en redegørelse fra den daværende regering om klagen fra danske fagforeninger over loven set i forhold til ILO konvention nr. 87 om foreningsfrihed og beskyttelse af retten til at organisere sig, og konvention nr. 98 om retten til at organisere sig og føre kollektive forhandlinger.

Siden DIS-loven blev vedtaget i 1988 har der været en løbende dialog mellem regeringen og ILO om DIS-loven i forhold til ILO-konvention nr. 87 og 98.

Både den tidligere og den nuværende regering har været af den opfattelse, at en stillingtagen til DIS måtte bero på en bred drøftelse i ILO af internationale registre eller »second registers«, som fx DIS. Endvidere burde der gennemføres en undersøgelse vedrørende arbejds- og levevilkår for udenlandsk bosatte søfarende, der gør tjeneste om bord på skibe fra sådanne registre. Drøftelsen af forholdene for de søfarende på skibe i internationale eller »second registers« burde ske på baggrund af en sådan undersøgelse.

En sådan undersøgelse har været gennemført, og undersøgelsens resultater blev drøftet på et møde med en række søfartsnationer samt arbejdsmarkedets parter i maj 2002. På mødet vedtog man en fælleserklæring, hvor man understreger vigtigheden af, at man både internationalt og nationalt tager initiativer mod brud på internationale standarder, herunder retten til at føre frie forhandlinger og retten til at organisere sig, som undergraver de søfarendes ret til gode arbejds- og levevilkår. Det blev i den forbindelse præciseret, at formuleringen retter sig mod alle